

Cílem této práce je předložení analýzy hlavních rysů pražské mluvené češtiny. Jako východisko posloužila prozatím publikovaná literatura o obecné češtině a mluvě v Praze. Na základě této literatury byly založeny hypotézy, které jsme ověřili pomocí nahrávek pražských rodilých mluvčích. Získaná data se zpracovávala pomocí metod kvantitativní sociolingvistiky. Zkoumalo se užití variant bych, bychom vs. bysem, bysme, třetí osoby množného čísla vzorů prosí, trpí, sází, dělá, diftongizace -ý v -ej, instrumentální zakončení množného čísla -ami, -ama, -y, užití zakončení -m vs. -me u slovesných tvarů první osoby množného čísla oznamovacího způsobu a úžení é v í. Výsledky ukazují, že převažují obecně české varianty s občasným vlivem pohlaví a věku.